

Ljubica Arsić

All
INCLUSIVE

Copyright © 2012, Ljubica Arsić
Copyright © 2012 ovog izdanja, LAGUNA

BIBLIOTEKA
MERIDIJAN

Knjiga 38

Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.

SW-COC-001767

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Tada na zemlji bila sam gost.

Ana Ahmatova

*Gost sam kao u grlu kost
kao ekser u cipeli.*

Marina Cvetajeva

Sadržaj

1. Plavobradi	9
2. Pica kaprićoza	23
3. Zlatna maska	39
4. Gospa od Škrpjela	57
5. Eva Evita	69
6. Dolina Kilmesa	89
7. Stranci u noći	105
8. Tajna večera s mačkom	119
9. Krstarenje Nilom	135
10. Pisoari	151
11. Geteovo učenje o bojama	167
12. Tetkina pudrijera	185
O autorki	197

PLAVOBRADI

U mraku nema ničeg. Kad se upali svetlo, iz tmine iskoče kofa sa zogerom i paketi toaletnog papira naslagani na polici hotelske ostave, zatim peškiri pored sredstava za higijenu, kojima uspeva da prebriše miris svakog gosta ma odakle došao, teški znoj tamnoputih ili ispošćeni vonj blede neosunčane kože. Na kraju, portviš zift crne dlake koja se preлива u teget, kao kod nekog čupavog Indijanca. Portviš retko upotrebljava, ponekad da skine paučinu u sobama s lošom ventilacijom.

Olga je širom otvorila vrata ostave i u hodnik izgurala kolica pretrpana hemikalijama baš kad je on zaključavao sobu dvesta tri i prošao pored nje. Dok je ona zbunjeno navlačila gumene rukavice, zastao je za trenutak – u džepu nije bilo onog što je tražio. Uz „dobro jutro“ koje je svakom drugom moglo da zvuči obično, njoj ne, jer je primećila kako je gleda i kako okleva da joj nešto kaže, ljubazno mu otpozdravlja zvonkim glasom pomalo neprimerenim hotelskoj spremačici koja, kad skine svoj radni mantil,

i ne izgleda tako loše. A onda on nestaje stepenicama, nestrpljiv da sačeka lift.

Mahinalno je krenula za njim, zatim stala i skinula nepotrebne rukavice navučene onako, bez veze. Možda da sakrije veštačke, oštećene nokte koje je stavila pred Novu godinu, uz uveravanje anoreksične manikirke sa alkom u obrvi i nitnama naređanim duž ušne školjke, da će francuski manikir učiniti njene ruke izuzetno privlačnim. Manikirka je nanela neku providnu pastu preko noktiju, zatim joj je prste smestila u malu rernu s ultraljubičastim svetlom kako bi se masa zalepila, ali se već sutradan nokat na kažiprstu zacepio, povukavši žicu na tek kupljenim hulahopkama.

U crevu glomaznog hotelskog usisivača podešenog na najjače, kojim je zaobišla dve muzgave čaše ostavljene na podu, nešto je zatandrakalo, zaklopotalo, nešto metalno što je mašina uz roptanje bolno usrknula. Podigla je čaše na podest u hodniku, motor je nastavio da ujednačeno bruji. Sivomodro crevo sa harmonikastim prevojima uvija se oko nogu, ne može da ga se otrese. Približava se konfetama i zgužvanom celofanu, malo zastaje pred kesom čipsa bačenom iza žardinjere, gde je pronašla i hotelske prospekte slepljene sparušenim listom zelene salate pre-mazane majonezom.

Dosta za danas. Olga je oko usisivača omotala crevo koje se uporno jogunilo, ispraznila kantu za otpatke, vlažnom krpom obrisala plastično lišće dracene, pokupila iz lažne zemlje zabodene pikavce. Preostale novogodišnje lampice duž ukrasne lajsne palile su se i gasile progorevajući njen svetloplavi radni mantil žutim i crvenim tačkama, čas na džepu čas po reveru, a kad se pomerila,

tačke su se rasporedile duž jedva vidljive pukotine na zidu, koja je izvirala ispod reprodukcije sa jahtom.

Dogurala je kolica do njegove sobe. Dvesta tri.

Gosti hotela *Toplice* jedva drže svoju mrzovoljnu facu i oraspolože se tek kad završe sa svim poslovnim sastancima i dočepaju se papuča i piva. Njegovo je primetila čim je ušao u foaje otkopčavajući kaput, kakav nose ljudi koji idu po konferencijama i tamo govore nerazumljive i pametne stvari, dok mu je momak spuštao kofer pored recepcije, koju je baš doterivala šarenim papirnim zmijicama. Molim vas, rezervisao sam sobu na ime... koje nije zapamtila, ali se zato dobro seća njegovog glasa kojim se obraćao recepcioneru kao da mu je ovaj rođak, i dugih prstiju sa maljavim ostrvcima, kako vešto barataju oko bravice dok je vadio dokumenta.

Sreli su se nekoliko puta u hodniku dok je požarno svetlo žmirkalo, nikako ne sprečivši da se još izdaleka njihovi pogledi prepoznaju i poteku jedan u drugi sve dok se njih dvoje ne približe. Kao da je zastao ne bi li joj nešto rekao, što se nije desilo pa je, mrmljajući pozdrav, otišao. Obratio joj se samo jednom.

Mogu li da dobijem nekoliko kesica šampona?

Uzela je sa gomile pregršt malih pakovanja šampona *Breza*, ponudivši mu i plastičnu kapu za tuširanje, što je odbio, pomalo zbunjeno. Ne treba mu kapa. Kad god se tušira, ukvasi i opere kosu. Posle je u njegovoj sobi otkrila da mu ni šamponi ne trebaju, jer je ispod ogledala u kupatilu stajalo tek načeto pakovanje *Nivea for men*, koje je doneo sa sobom. Šamponi su bili samo izgovor da je nešto pita, nije znao šta, to mu je prvo palo na pamet. Pri povratku s posla, videla ga je na staklu autobusa, s leđa,

kako podiže kragnu dok se namešta na sedištu, dok prelazi ulicu koristeći poslednje sekunde zelenog. U prljavom januarskom sumraku premazanom bljuzgavicom privlačilo joj se da je prati i pruža ruku kojom prihvata njen ceger s dodacima hladnoj večeri, spakovanoj u kutiju od stiropora. Zimsko je vreme, i ono malo svetlosti nestalo je iza tamnih, pogurenih krovova. Dok je ćerki pripremla pomfrit, štrcala krompiriće kečapom, ribala zagoreli tiganj upropastivši još jedan nokat; dok je tek oprani veš vadila iz mašine i raspoređivala ga po vrelin radijatorima, on se pojavljivao u predsoblju, pored zavese, iza mlečnog stakla na vratima kupatila.

Soba broj dvesta tri još uvek se otključava na starinski način. Na prvom spratu ključeve su zamenile kartice na koje se gosti još nisu navikli, zaboravljajući ih s one strane vrata pošto bi se za njima automatski zalupila. Ušla je ugrušajući kolica u polumračno predsoblje i malo zastala pre nego što ih je pomerila na deo pokriven tepihom.

Soba je bila u potpunom redu. Prekrivač zategnut na već nameštenom krevetu, pidžama složena tako da donji deo ne izviruje ispod gornjeg, majica tačno na polovini prebačena preko naslona stolice ispod koje su se skrivale izglancane cipele. Sa nahtkasne je uzela knjigu koju je čitao pred spavanje. Krimić u kojem se ljudi traže i pronalaze da bi se ubijali, potraga po čiči zimi ili vrućini da crkneš, sudeći po koricama sa napetim ženskim listovima koji pokušavaju da umaknu od sopstvenih senki na asfaltu. U plakaru vise iste prugaste košulje od juče, jedna mestimično izgužvana, s kravatom na kuki vešalice. I pantalone, koje mu je Olga prošli put brižljivo očetkala i ovlaš obrisala vlažnim sunđerom.

Pomična vrata plakara nevoljno su kliznula, iza njih miris borovih iglica, koji je hodnikom, kad bi se slučajno sreli, lebdeo ispred njega. Ponekad bi zaostao za njim da bi mogla duboko da ga udahne, a onda ga opet sustizao i hvatao kao crna ruka u romanima. Sa visuljka na kofe-ru pročitala je njegovo ime, ne usuđujući se da, uprkos otvorenom rajsferšlusu, unutra zaviri. Glupo je. Kao da špijunira kroz ključaonicu i gleda ga golog.

Otišla je do kolica po čiste peškire i stavila ih na krevet kad je opazila kutiju laki strajka kao slučajno zaboravljenu na stolu. Poklopac tvrdog pakovanja bio je otvoren, a jedna cigareta izvučena iz saća ostalih. Ta cigareta joj se nudi. Malo se dvoumila i onda ju je zapalila hotelskim šibicama iz pepeljare, koju je smestila u krilo. Dim lebdi i nestaje u staklu, pravi omčice i rasekline na stenama duž puta kojim se ona vozi, stapa se s poprečnom prugom odbačenom na ekran hotelskog televizora.

Ona i on putuju na more. Pre njegovog blistavog pojavljivanja iza uporne okuke, koje iščekuje dovoljno uzbuđena kao da je već peskom krenula da se sretne s plavom vodom i dubinom, oni se voze pored tamnih šuma. Prvo jedna pa druga, mada je to u stvari ista šuma samo što je ona sad vidi ispod njegove ruke koju je podigao da joj namesti kosu ostavljenu na milost i nemilost vazduhu što uleće kroz otvoren prozor. On ga malčice zatvara da bi kosa spala s obraza i bila samo njegova. U trećoj šumi napuštaju neuredne gomile buđavog lišća, iz četvrte miriše letovanje. Zaustavljaju se pored jedne od onih modernih benzinskih pumpi s velikim čistim staklima, maskotom medveda koji poziva na kafu, ili ogromnom flašom koka-kole ispred ulaza u restoran. Na parkingu je

mного crnih automobila sa stranim registracijama. Malodušna kelnerica željna popodnevnog odmora donosi dva kapučina sa penicom, koja uporno stoji uprkos kašičici i mešanju, uprkos njenom duvanju u penušavo brdašce, a on hoće da je slika kako pije kafu i puši. Da li joj stvarno tako dobro stoji cigareta i da li, kao što kažu njene prijateljice, stvarno *ume* da drži ruku i duva dim ustima nameštenim za ljubljenje? Njegov dim u njenim ustima. Usne se primiću njegovim, jer ljudi idu na letovanje da bi bili blizu jedni drugima.

Olga je ugasila dogorelu cigaretu brzim kuckanjem pikavca o dno pepeljare, primetivši da se i na domalom prstu odlomilo parče nadograđenog nokta. Oprala je pepeljaru, otvorila prozor, rukom pokušava da rastera dim. S terase je prhnula pocepana najlonska kesa, dugo je letela sve dok se nije izgubila u nebu boje neupaljene neonke. Čitavim letom, dok se parče najlona nije izgubilo, sakrivalo je pticu. Prema prognozi, vetar će duvati i tokom noći. Pred jutro slabi, moguće su padavine. Na planinama vejavica. Ni u jednom trenutku nije postojala opasnost da se on vrati i zatekne je u sobi. U stvari, on *nekako* zna kad da joj prepusti sobu, u koju ne ulazi sve dok nije siguran da tu nje više nema. Ako bi izbio požar ili da kojim slučajem podmetnu bombu, on ne bi ni tada došao da je spase jer veruje u njenu snalažljivost, njenu snagu da se uvek izbavi. Vratila je pepeljaru na mesto i još jednom proverila da li je u sobi sve ostavljeno kako treba.

Posle smene, samousluga. Redovi su dosadni, naročito oni pred kasom na kojoj treba da plati paket smrznutog oslića u filetima, kiselu pavlaku i krastavac sumnjive svežine, pa dobro, može i kutija *jafa* keksa dok kasirka

kao od bede ubacuje u kesu njihovu večeru. Devojčica traži jedino pomfrit i hamburger, koje vole da jedu njeni vršnjaci. Komadići krompira bačeni na vrelo ulje uvrću se i pište s oreolom sićušnih plikova, bacakaju se i primiču unutrašnjem obodu, kao da će ih tiganj poštediti nepodnošljive vreline. Moraće malo da jede ribu jer je puna hranljivih materija i od nje se raste. U prolazu se neki domaćin očešao paketom smotanim u novine o njen šuškvavi ceger sa princes-krofnama za malu, kupljenim u hotelskoj poslastičarnici. Slatkišima će je potkupiti da jede ribu jer je riba zdrava i utiče na mozak.

Pošto su večerale, njih dve, majka i ćerka, site i zagrljene, leže na uskom dvosedu u čajnoj kuhinji i čitaju priču o Plavobradom. Brada Plavobradog, po kojoj je i dobio ime, tako je crna i jaka da prelazi u modrinu indiga. Crna kao noć, a izgleda tamnoplavo. Plavobradi svojoj mladoj nevesti dozvoljava da obilazi sve odaje zamka osim jedne koju otvara ključ sa zavijutkom na vrhu. Mladu gospu baš privlači zabranjena soba i, uprkos naredbi, ona je otvara. Krrrcccc. Škripe stara vrata, modri se tek otvorena tama. Soba se smanjila i uvukla u sebe da bi bila tamnija i gušća, unutra uvlači i nevestu. Soba je puna krvi njegovih bivših žena, iskasapljenih, isečenih na komadiće motor-nom testerom, kao u filmu *Teksaški masakr motornom testerom*. Okolo vise froncele mesa, ženski prstići su razbacani svuda po podu. Osmesi na licima žena su krezubi, iz ponekih usta krklja zaostali krvavi ugrušak. Plava krv lipti u potocima iz njihovih međunožja i srca, smrt u zabranjenoj sobi nikako ne prestaje da krvari. Ostaje i na ključu radoznale nesveste iako je ona uporno briše, iznova i ponovo se pojavljuje na njenim prstima i haljinama, na

svemu što dotakne. Moram da izribam tu krv, ponavlja uplašeno, moram nekako da je obrišem, ubeđuje sebe dok iz daljine čuje korake Plavobradog.

Mala je zaspala, uspavljujući se ovom čudnom, strašnom pričom, a ona ne prestaje da misli na svog muža od kojeg je jedva umakla jer je pretio da će joj uzeti devojčicu a nju ubiti samo ako pokuša da ga napusti. Iako se od njega sklonila, i dalje strepi od modrica i podliva. Plaši se maslinastozelene jakne koja ponekad uporno šeta pored ulaza u hotel i duž Ulice kralja Petra, gleda u prozore hotelskih soba, ili zamakne u mrak kad ona, nakon posla, s prepunim kesama izlazi iz trolejbusa.

Sledećeg jutra, pri sređivanju kupatila sobe dvesta tri, odmah je primetila na lavabou kod slavine razlivenu mrlju od posekotine. Druga, slična žilicama po nosu pijanca, nalazila se na sapunu, koji je dugo spirala pod mlazom hladne vode. Oko ispusta napravio se crni oreol izbrijan s njegovih obraza, koje je sigurno tapkao peškirom otišćući po njemu rđaste tačke.

Promenila mu je sve peškire ostavivši još dva pride, oba zelena, koja će da spazi odmah s vrata. Propisno je izribala lavabo, dodajući slavinama višak sjaja iz flaše sa *cifom* za poliranje, zatim se osmotrila u ogledalu. Iza jednolične kolone dezodoransa, pene za brijanje i preparata kojem nije odmah otkrila namenu, ali je u karakterističnom aplikatoru prepoznala dopola potrošenu boju za kosu, dočekalo ju je lice slično njenom. Dolazilo je iz unutrašnjosti ogledala, primaklo se više nego što treba i upiljilo u njene oči pogledom bez treptanja, koji ju je naterao da još jednom mahne krpom, pazeći na sve te uredno poređane stvarčice.

Još bi brisalo i spremalo, ubacivalo higijeničarsku brigu u neuzdrmani poredak hotela, gde je, za razliku od onog spolja, sve bilo u redu ili bi se, ako se išta pokvari, u njega brzo vraćalo. Kad bi neko nešto poremetio, spustio pepeljaru na radijator ili u novogodišnjoj noći ostavio praznu čašu na stočiću ispod požarnog svetla, sve se ubrzo vraćalo na pravo mesto, kao da je samo tu moralo da bude. Ona druga u ogledalu nastavila je da doteruje glanc i bleštanje. Pod njenom rukom kvake i rukohvati su se pretvarali u niklovane branike skupih kola i ratkapne s odrazima nogu bezbrižnih putnica. Odlazile su da se provedu grabeći od života malo smeha i poneku čašicu ispijenu natenane, ne razmišljajući o tome da postoji soba u kojoj treba obrisati mrlje. S politure, pohabanog uzglavlja kreveta, na ekranu koji ljudi pipaju prstima masnim od na brzinu pojedene večere, želeći da dodirnu ono što im puštaju na televiziji. Treba skloniti tamne zavese sa kojih zrak, pre nego što pobegne od gareži uprljanih prozora, curne u mutnu lokvu na podu.

Zadovoljno je prsnula malo osveživača za prostorije, s mirisom mora. Dvojnica iz ogledala upravo je doterala sunce. Kraljica okružena kristalom i srebrom, opranim staklima iza kojih sede srećni ljudi.

Ugasila je svetlo u kupatilu i ogledalo je zajedno sa njenim licem postalo crno.

Posle smene, Olga je otišla u kozmetički salon da sredi nokte, jer je sutra petak, kad ona odlazi na časove tanga. Uzbudljiva muzika, novi nokti, malo zaborava, i ona već nije ovde. Vlažni prolaz na brzinu okrećen masnom bojom vodio je do mestimično kaldrmisanog, polumračnog dvorišta s radnjicom za prodaju vunice i menjačnicom pored

koje se, u niskom izlogu, o gipsano postolje naslanjala kartonska reklama sa svetlucavim noktima na ruci postavljenoj ispred ženskog lica. Oči i ravno podrezane šiške virile su iznad raširenih prstiju. Prošla je pored crne mačke skoro trouglaste glave i neprirodno šiljatih ušiju, koja je ustala i protegla se ispod svetla koje se upalilo, reagujući na njeno kretanje. Kada se svetlo ugasilo, mršavica se lenjo opet uspravila, nakostrešivši krzno. Prijala joj je toplota iz svetiljke pa se opet pokrenula čim je ostala u mraku.

Manikirka je u toaletu u kojem je osoblje užinolo, pilo kafu i presvlačilo se, jela đevrek. Zgužvala je papirnu kesu pre nego što joj je pomogla da skine jaknu i okači je na vešalicu. Frizer-pripravnik u crnoj rolci fenirao je devojkicu lica nezainteresovanog za krajnji oblik frizure. Jednolično je oko velike četke namotavao pramenove sa kojih je senka fena sletala i ponovo uzletala, kao gavran. Tamo u ogledalu. Čitav frizerski inventar okupio se oko devojkicine kose, koja je postajala svetlija, lepršavija, podizala je telo da se uspravlja sve dok devojkica nije ustala i otišla. Manikirka se i dalje bavila Olginim noktima. Dobro ih je isturpijala i nanela gel na oštećena mesta, vodeći računa da joj ruka ne zadrhti dok izvlači svetlu prugu na frenč manikiru. Zatim ih je sušila u rernici za nokte.

Kad se sve završilo, nokti su joj ponovo bili dugi i sjajni. Dovoljno oštri da pocepa zavesu noći, koja uporno skriva bleštavilo izloga, glatke karoserije pod uličnom rasvetom. Kroz haustor se domogla ulice i požurila kući.

Opet večera na koju poziva devojkicu, jer se pomfrit hladi. Pri otvaranju vrata, čangrlja koštana klepetaljka s visuljcima i perjem, kupljena u indijskoj radnji, navodno neka drangulija u kojoj se hvataju snovi. Mrzovolja i

neosnovani bes svojstven deci kad im nešto nije po volji, jer mala otkriva da u frižideru nema kečapa. Kako si samo mogla da ga zaboraviš, mama.

Spava joj se, ali ipak čitaju priču o Plavobradom i njegovoj zabranjenoj sobi bez prozora, iz koje krv dolazi u naletima, penje se preko dvoseda do nje, uvire u raširene noge i dalje kroz celo telo, struji nežno i toplo sve dok ne zaspi, a devojčica ode u svoju sobu. Olga mrmlja u snu. Ne sanja ništa strašno, jer se noćne more javljaju kad je čovek stisnut i kad mu je tesno, a njen krevet u mraku postaje sve širi i prazniji, prevelik za nju samu.

Pre posla, na brzinu sprema prženice s jogurtom, žuri kroz pepeljav vazduh.

U prostoriji za hotelsko osoblje, nova spremačica tek primljena na posao priredila je skromno slavlje. Pečenje sa bledunjavom, žilavom kožuricom mestimično prošaranom providnim čekinjama i ruska salata uz prošvercovanu *ždrepcěvu krv*. Fil torte, otužan i s mnogo neumućenog margarina, razmazan po plavim kartonskim tanjirima, ubrzo ubačenim u crne plastične kese. Olga se smeje i priča, vino čini svoje, opušta joj ramena. Slatka vrtoglavica ne popušta ni kad je s kolicima krenula do sobe dvesta tri, razgrnula zavese i u već poznati očekivani red pustila malo svežeg vazduha. Pidžama složena, rezervne cipele ispod stolice, knjigu nije pomerio s mesta.

Pevuši, obazrivo da je niko ne čuje, zagleda sprej na polici ispod ogledala. Nekoliko puta pritisne, sprej meko izdiše, miris borove smole lenjo zamagli kupatilo. Iz susedne bočice istresa na dlan malo sredstva za jačanje korena kose i lagano ga utrljava po svom temenu. Na polici više nema aplikatora s bojom za kosu, ne pronalazi

ga ni u kanti za otpatke. Istuširaće se u njegovoj sobi, upotrebiće njegovu penu i peškir. Pena miriše muški, kao u reklamama koje i same, reklamirajući proizvode za brijanje i negu, zamirišu na muškarca. Cedi iz bočice još malo da pojača miris borovine koja raste pored mora, gledala je to u emisiji o hrvatskom ostrvu Korčula. Slavina slabašno tuli, voda nikako da poteče. Onda je mlaz zasi-pa, trza se po njenom telu. Topla voda obavija ramena, to je voda grli, klizi joj po lopaticama i curi niz bokove, zatvarajući krug od mehurića pored njenih stopala. Vrti se uspaničeno oko ispusta, zatim se uz uzdah i grgoljenje sjuruje u mračnu rupu.

Ona i on na plaži. Palme s televizije nisu ni nalik pravim koje vode do mesta gde su iznajmili ležaljke. On joj maže leđa losionom od bademovog mleka, ne, bolji je kokos. Dobro utrljava u mesta koja su osetljiva i obično izgore. Olgina koža je suva i upija sve što se na nju stavi, losion i dodire dok kruži i tapka, utrljava sve što iz leta popada po njoj. Još malo odugovlači oko ulaska u vodu jer ju je sramota što ne zna da pliva, a neće to odmah da mu kaže. Jedu sladoled na štapiću, zagledaju drvce da nisu izvukli neku premiju. Sunce nenormalno peče. Prvo ti. Hajde ti. Dok ulaze u vodu, on je blago pridržava da slučajno ne stane na klizav ili oštar kamen.

Kad čovek fantazira, onda mu na pamet padaju neverovatne stvari. Jedna od njih je da ona *ume* da pliva izvija-jući se poput foke – čas na leđa čas na trbuh, prskajući ga štrckanjem iz usta. A posle, soba ohlađena erkondišnom. Nagoveštena već prijatnim foajeom u kojem spremačice gledaju sa zavišću njegova ramena ogrnuta peškirom. Posteljinu će izgužvati. Pidžame nisu poneli. Tragovi oštre

brade koju ne brije zbog slane vode, peckaju je po grudima i trbuhu. Tušira ih slabijim mlazom, briše se velikim peškirom koji potom baca na gomilu s prljavim vešom.

Gura kolica, kakav li će biti sledeći povratak? Sa razmaknutim zavesama, a on sedi na krevetu i čeka, jer ona voli da ljubav vodi po danu i pri punoj svetlosti. Kao onda na plaži kad je proplivala dok je zamišljala vodu.

Sutradan je pukao ventil u praznom apartmanu pripremljenom za učesnike seminara o liposukciji. Dugo je, posle majstora koji je popravio kvar, brisala i krpom upijala vodu iz nakvašenog itisona. Onda je otišla u sobu broj dvesta tri. Zavesa su bile razmaknute, soba pusta i prepuna sunca. Iz ogledala su nestale bočica sa šampom, losion posle brijanja, dezodorans. Nema košulja u ormanu, jastuk je bez uredno složene pidžame, ni cipele više ne vire ispod stolice.

Čim je sela, Olga je s kreveta ugledala prospekt ostavljen kraj uzglavlja. Reklamirao je letovanje, sa jedrilicom koja koso seče talase i odvozi nekud muškarca i ženu u kupaćim kostimima. Na obali su iz peska rasle palme širokih pognutih grana, jedna je bila toliko dugačka da je skoro dodirivala zemlju. Okrenula je drugu stranu prospekta, onu s tekstom, onda se vratila fotografiji i nebu nestvarno plavom, bez ijednog oblačka. Pogledala je u tavanicu u gore u uglu spazila mirne niti paučine. Nisu lelujale, samo su stajale tako. Moraće u ostavu po portviš, da ih skinu. Pre nego što navuče zavesu.